

Helena Leszczyńska (1907-1983)

Gospodyni domowa i sprzedawczyni

1926: małżeństwo, troje dzieci; miejsce zamieszkania: Borysław

1941-1944: pomoc żydowskiej rodzinie Lippman

1946: przesiedlenie do Polski najpierw do Legnicy potem Wałbrzycha

2004: pośmiertnie odznaczenie medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” (Yad Vashem)

W uzasadnieniu wyróżnienia Yad Vashem dla polskich ratujących rodzinę Lippman czytamy:

„Helena była przed wojną sąsiadką Lippmanów, zarówno ona jak i jej dzieci były z Etką [Lippman] od dawna zaprzyjaźnione. Przyjaźń trwała również w czasie okupacji. Gdy Niemcy ograniczyli Żydom możliwość przemieszczania się, Helena pomagała Etce sprzedawać części majątku rodziny, by mogła za nie kupić artykuły spożywcze. Podczas akcji wymierzonych przeciw Żydom miasta jesienią 1942 r. Etką i jej syn Józef znaleźli w jej mieszkaniu schronienie.”

Józef Lipman powiedział w wywiadzie udzielonym Polskiej Agencji Prasowej (PAP) w 2004 r.:

„Pamiętam wszystko z tego czasu, praktycznie każdy dzień. Pani Helena i jej córki śpiewały w czasie naszego pobytu u nich. Zapytałem mamę, dlaczego? Czy dlatego, że się cieszą z naszej obecności? Dopiero później dowiedziałem się, że to były pieśni kościelne. One modliły się o zachowanie naszego i swojego życia.”

Źródło: Lipman, Erinnerungen; Yad Vashem, rescue story Lipman; PAP 22.04.2004, in: Wrobel, Ludzie Borysławia. Opowieść o ludziach niezwykłego miasta. Warszawa 2005, op. 1, S. 196